Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De [sancto] Sebastiano

urn:nbn:de:bsz:31-289352

Visual Library

De ſancto Fabiano

vox vocauit eu̅z dicēs. Surge exi et vide. Et ecce
vidit quēdā longū et terribilē caput vſqꝫ ad nu-
bes tollentē qui quoſdā pennatos ad celū volare
cupiētes: extēſis manibus ꝓhibebat: et alios libe
re peruolantes retinere non poterat: et maximū
gaudiū mixtū cu̅z nimio dolore audiebat. Et intel
lexit aīaꝝ illū eſſe aſcenſu̅z. et dyabolū ꝓhibentē
qui quaſdā obnoxias retineret. et de ſanctoꝝ vo-
latu quos retinere non poterat ſic doleret. Aliqn̄
dū cum fratribus oparet anthonius: ſuſpiciens in
celū cu̅z triſtē viſionē vidiſſet: ꝓuolutus ante deū
rogauit vt futurū ſcelus auerteret. Fratribꝰ vero
ſup hoc eū interrogantibus cum lachrimis et ſin-
gultibus dixit ꝙ in auditū ſcelus ſeculis īmineret.
Uidi inquit altare dei a multitudine equoꝝ circū-
datū qui calcibus oīa diſcerpebant. Magno eni̅z
turbine fides catholica ſubuertet. et homines iu-
mentis ſimiles xp̄i ſacramēta diripiēt. Factaqꝫ eſt
vox dn̄i dicēs. Abbominabunt altare meu̅z Poſt
duos aūt annos erūpentibꝰ arrianis eccleſie vni-
tatē ſciderūt: baptiſteriu̅z et eccleſias polluerunt
et ſup altaria chriſtianos inſtar oviu̅z mactauerūt
¶ Dux quidā egipti arrianus noīe ballachiꝰ
cum ita eccleſiam dei infeſtaret: et virgines et mo-
naches nudatos publice verberaret: ſic ei ſcripſit
anthonius. Uideo irā dei ſup te venientē. Ia̅z de-
ſine pſequi xp̄ianos: ne ira dei te occupet. q̄ proxi-
mum tibi minat interitū. Infelix legit epiſtolam
et irriſit et in eam expuēs ad terrā ꝓiecit: ac porti
tores verberibus mlťis afficiēs anthonio talia re
mandauit. Quoniā tibi eſt tāta cura de monachis
ad te quoqꝫ ꝑueniet noſtri diſciplīa rigoris. Poſt
quinqꝫ autē dies equū ſuū manſuetiſſimū inſidēs
morſu ipſius equi ad terrā ꝓijcit: et corroſis atqꝫ
laceratis cruribus infra triduum expirauit. Cum
quidā fratres verbū ſalutis ab anthonio q̄ſiuiſſet
ait ille. Audiſtis dominum dicentem? Si quis te
ꝑcuſſerit in vnā maxillam prebe ei alterā. Dicūt ei
Hoc implere nō poſſumꝰ. Et ille. Saltem de vna
patienter ferte. Et illi. Nec etiā hoc poſſemꝰ. Qui
bus anthonius. Saltem ne velitis ꝑcutere magis
quā ꝑcuti. Et illi. Nec hoc poſſemus. Tūc antho-
nius dixit diſcipulo ſuo. fuccos p̄para fratribꝰ iſtis
q̄a nimis delicati ſunt. Sola oratio neceſſaria eſt
vobis. Hec in vitas patrū legunt. Tandē beatus
anthonius. cv. anno vite ſue fratres deoſculans
in pace quieuit: ſub conſtantino. qui cepit circa an
num domini. cccl.

¶ De ſancto Fabiano xxii. A

Fabianus quaſi fabricanus: fabricās beati-
tudinē ſupernam. id eſt eam ſibi acquirens
triplici iure. ſcꝫ iure adoptionis. emptionis
et debellationis.

Fabianus ciuis romanus fuit: et cum papa
deffuncto ꝓ alio eligēdo populus cōueniſ-
ſet: inter eos et ipſe venit: rei exitū ſcire vo-
lens. Et ecce colūba candida deſcendit ſup caput
eius. Quod cum oēs mirarentur in papa̅z ab eis
eligit. Hic vt ait damaſus papa per oēs regiones
ſeptē dyacones miſit: et eiſdem ſeptem ſubdyaco-
nes tradidit. qui omīa geſta martirū collegerūt.
Hic vt ait haymo imꝑatori philippo volenti inter
eſſe paſche vigilijs ⁊ cōmunicare miſterijs reſtitit
nec quouſqꝫ peccata cōfiteretur et inter penitētes
ſtaret intereſſe permiſit. Tandem pontificatu ſui
anno. xiij. iuſſu decij capitis obtruncatione mar-
tirio coronatur. Paſſus eſt autem circa annum do
mini. cclij.

¶ De ſctō Sebaſtiano xxiii. A

Sebaſtianus dictus eſt a ſequens et beatitu
do: et a ſtin quod eſt ciuitas: ⁊ ana quod eſt
ſurſum quaſi ſequēs beatitudinē ciuitatis
ſuperne: hoc eſt eā poſſidens et acquirens: et hoc
quintuplici denario ſcd̄m auguſtinum. Paupꝑtate
regnū. dolore gaudiū. labore requie̅z: ignominia
gloriam: morte vitam. Uel dicit ſebaſtianus a ba
ſto. Nam miles chriſtus equus eccleſia. baſtū ſiue
ſelle ſebaſtianus: quo mediāte chriſtus in eccleſia
militauit: et de multis martiribꝰ victoriā obtinuit

De ſancto Sebaſtiano

Ub:l ſebaſtianus interpretatur vallatus. vel circū
iens. Uallatus quia ſagittis tanq̄ ericius fuit cir
cūdatus: circumiens quia omnes martires circui
ibat et omnes confortabat. B

Sebaſtianus vir chriſtianiſſimus: narbonē
ſis genere ciuis mediolanenſis: dyocleſia
no et maximiano imperatoribus adeo carus
erat. vt principatū ei prime cohortis traderent et
ſuo aſpectui iuberent ſemp aſtare. Hic militarē cla
midē ad hoc tm̄ ferebat vt chriſtianorū aīas quas
in tormentis videbat deficere confortaret. Dum
aūt preclariſſimi viri marcellianus et marc⁹ gemi
ni fratres pro fide xpi decollari deberent: ad eos
parētes aduenīūt vt ipoꝝ animos a ſuo ꝓpoſito
reuocarent. Aduenit ergo mater et ſoluto capite.
ſciſſiſqꝫ veſtibus: vberibuſqꝫ oſtēſis aiebat. O pre
dulces filij circūdat me inaudita miſeria: et intol
lerabilis luct⁹. Heu me miſerā amitto filios meos
ad mortē vltro tendentes. Quos ſi michi hoſtes
auferrent: ꝑ media ſequerer bella raptores. Si
violenta iudicia cōcluderēt carcerē interrūperem
moritura. Nouū hoc pereūdi genus eſt in quo car
nifex rogat vt feriat. vita optat vt pereat: mors
inuitat vt veniat. Nouus hic luct⁹: noua miſeria.
in qua natoꝝ iuuētus ſpōte amittit: et parentum
miſerāda cogit ſenect⁹ vt viuat. Hec dicēte matre
pater ſenio: manibus adducit ſeruuloꝝ. et capite
aſperſo puluere huiuſmodi voces dabat ad celū.
Ad mortē vltro ꝓficiſcētibus filijs valedicturus
adueni vt q̄ mee ſepulture parauerā: in filiorū ſe
pulturis infelix expēdam. O filij baculū mee ſene
ctutis: et geminū meorū viſcerū lumē. cur ſic mor
tē diligitis? Uenite huc iuuenes flere ſup iuuenes
ſpōte pereuntes. Uenite huc ſenes. et mecū ſup fili
os meos plāgite. Accedite huc patres et ꝓhibite
ne talia patiamini. Deficite plorādo oculi mei ne
videā filios meos gladio cedi. Hec dicente patre
adueniūt cōiuges aſpectibus eoꝝ proprios filios
offerētes atqꝫ eiulādo clamātes quibus nos dimit
titis? q̄ eruntt hoꝝ infantiū dn̄i? Quis veſtras lar
gas diuidet poſſeſſiōes? Heu q̄ ferrea pectora: q̄a
parētes deſpicitis: amicos reſpuitis: vxores abij
citis: filios abdicatis: ⁊ vos carnificib⁹ ſpōtaneos
exhibetis. Inter hec aūt ceperūt viroꝝ corda mol
leſcere. C Tūc ſanctus ſebaſtianus q̄ ibi ade
rat erūpens ī mediū dixit. O fortiſſimi milites xpi
nolite per miſera blādimēta coronam deponere
ſempiternā. Sed ⁊ parētibus dixit. Nolite timere
nō ſepabunt a vobis: ſed vadunt in celū vobis pa
rare ſidereas manſiones. Naꝫ ab inicio mūdi hec
vita ī ſe ſperātes fefellit. ſe expectātes decepit. de
ſe preſumentes irriſit. et ita nulluꝫ omnino certuꝫ
reddidit. vt omnibus probet eſſe mētita. Uita hec
admonet furē vt rapiat: iracūduꝫ vt ſeuiat: mēda
cem vt fallat. Ipſa imperat crimīa iubet facinora
ſuadet iniuſta. Hec aūt ꝑſecutio quā hic patimur
hodie excādeſcit ⁊ cras euaneſcit. et hodie exarde
ſcit et cras refrigeſcit: ſub vna hora inducit et ſub
vna hora excluditur. Dolor autē eternus renoua
tur vt ſeuiat: augmētat vt exurat. inflāmat vt pu
niat. In amore ergo martirij noſtros iā ſuſcitem⁹
affect⁹. Ibi eīn dyabolus ſe vincere extimat q̄ dū
capit captus eſt: dum tenet tentus eſt: dum vincit
victus eſt: dū torquet torquet: dū iugulat occiſus
eſt: et dum inſultat irriſus eſt. Igit dum beatus ſe
baſtianus hec ex ore proferret. ſubito per vnam
fere horā a ſplendore nimio de celo deſcēdēte illu
minatus eſt: et ſub illo ſplēdore pallio cādidiſſimo
amictus: et ab angelis ſeptem clariſſimis circūda
tus. Iuuenis etiā apparuit iuxta eum dans ei pa
cem et dicēs. Tu ſemp mecū eris. Cum autē bea
tus ſebaſtian⁹ hec et his ſimilia p̄dicaret. zoe vxor
nicoſtrati: in cui⁹ domo ſancti cuſtodiebant que lo
quelā amiſerat: pedibus eius prouoluta nutibus
veniā poſtulabat. Tunc ſebaſtian⁹ ait. Si ego xpi
ſeruus ſum: et ſi vera ſunt omnia que ex ore meo
hec mulier audiuit et credidit: aperiat os eius qui
aperuit os zacharie ꝓphete ſui. Ad hanc vocem
mulier exclamauit. Benedictus ſermo oris tui. et
benedicti qui omibus que locutus es credūt. Uidi

De ſancto Sebaſtiano.

eũ angelũ libꝛuꝫ tenentem ante te:vbi om̄ia que
tu dixiſti ſcripta erant. Uir autẽ eius hoc audiẽs
ꝓcidit ad pedes ſancti ſebaſtiani.ſibi poſtulãs in
dulgeri. Statimq; abſoluẽs martires rogabat vt
liberi abirent. Qui dixerũt nullatenus ſe deſertu
ros victoꝛiã quã cepiſſent. Tantã igitur gratiã et
virtutem verbis ſancti ſebaſtiani dñs cõtulerat ꝙ
non ſolum marcellianũ et marcũ in martirij cõſtã
tia roboꝛauit ſed etiam partẽ eoꝝ nomine tarquil
linum.et matrẽ cum multis alijs ad fideꝫ cõuertit
Quos om̄es policarpus p̄ſbiter baptizauit. D
Tarquillinꝰ aũt moꝛbo grauiſſimo laboꝛãs moꝛ
vt baptizatus eſt ſanitatẽ recepit. Prefectus autẽ
vꝛbis rome q̄ et ip̄e moꝛbo grauiſſimo laboꝛabat
rogauit tarquillinũ vt ad ſe adduceret eũ qui ſibi
ſanitatẽ dederat. Cũꝫ ergo ad eũ veniſſent poli-
carpus p̄ſbiter et ſebaſtianus:et ipſe eos rogaret
vt etiã ſanitatem reciperet.dicit ei ſebaſtianus vt
pꝛius ydola abnegaret.et cõfrigendi ea ſibi pote-
ſtatem traderet:et ſic ſanitatẽ reciperet. Cui cum
cromacius p̄fectus diceret ꝙ ſerui ſui hoc facerent
et non ipſe dixit ſebaſtianus. Timidi deos ſuos cõ
fringere foꝛmidãt:ſed et ſi dyabolus hac occaſio-
ne eos lederet dicerent infideles eos eſſe ob hoc
leſos ꝙ deos ſuos cõfringerẽt. Sicq; policarpus
et ſebaſtianꝰ accincti pluſquã ducẽta ydola cõfre-
gerunt. Poſt hoc aũt dixerunt cromacio. Cum no
bis ydola cõfringẽtibꝰ ſanitateꝫ recipere debuiſti
nec recepiſti.certũ eſt quia aut infidelitatẽ nondũ
abieciſti.aut aliqua ydola reſeruaſti. Tũc indica-
uit ſe habere thalamũ in quo erat om̄is diſciplina
ſtellarũ pꝛo quo pater ſuus pluſꝙ ducenta ponde
ra auri expenderat:et ꝑ que futura om̄ia pꝛeuide
bat. Cui ſebaſtianus. Quã diu hoc integrũ habue
ris.teip̄m integrũ non habebis. Cũq; ad hoc ille
aſſentiret tiburcius eius filiꝰ iuuenis egregiꝰ dixit
Non patiar opus deſtrui tam pꝛeclarum. Sed ne
paterne ſanitati videar eſſe cõtrarius:duo clibani
accẽdant.vt ſi deſtructo ope pater meus ſanitatẽ
non recepit.ambo viui concrement. Cui ſebaſtia-
nus. Sic fiat vt locutus es. Dũ igit̃ illa cõfringe-
rent:angelus p̄fecto apparuit.et ſibi a dño iheſu
ſanitatẽ redditaꝫ nunciauit. Statimq; ſanus effe-
ctus cucurrit poſt eum vt eius pedes oſcularetur.
Qui eũ ꝓhibuit ex eo ꝙ baptiſmũ nondũ recepe-
rat. Sicq; ipſe et tiburcius filius eius.et mille qua
dringenti de eius familia baptiſati ſunt. Zoe autẽ
ab infidelibus tenta et diu cruciata emiſit ſpiritũ
Quod cum audiſſet tarquillinus pꝛorupit et dixit.
Femine nos ad coꝛonã pꝛecedũt.vt quid viuimꝰ?

Ipſe autẽ poſt paucos dies lapidatus eſt. E
Sanctus aũt tiburcius ſuꝑ pꝛunas allatas.iubet̃
aut incẽſuꝫ dijs imponere aut ſuꝑ ipas nudis plã-
tis incedere. Qui ſibi ſignũ crucis faciẽs.conſtan-
ter ſuper ipſas nudis ingreſſus eſt plantis dicens
Uidet̃ michi ꝙ ſuꝑ roſeos floꝛes incedaꝫ in nomĩe
dñi noſtri iheſu xp̄i. Cui fabianus p̄fectus dixit.
Quis ignoꝛat magicam arteꝫ chꝛiſtũ vos docuiſſe
Cui tiburcius obmuteſce infelix.quia nõ es dignꝰ
nomẽ tam ſanctũ et tam mellifluũ nomĩare. Tunc
iratus p̄fectus iuſſit eum decollari. Marcellianꝰ
aũt et marcus ſtipiti affigunt̃. Cũq; fuiſſent affixi
pſallentes dicebãt. Ecce ꝙ̄ bonum et ꝙ̄ iocundum
habitare fratres ĩ vnũ. Quibus p̄fectꝰ. Infelices
deponite amenciam et voſipſos liberate. Cui illi
Nunꝙ̄ tam bene epulati ſumus vtinam tãdiu ſic
nos eſſe ꝑmitteres ꝙ̄diu coꝛpoꝛis tegimur ĩdumẽ
to. Tũc pꝛefectus iuſſit eos lãceis per latera trã-
uerberari.et ſic martiriũ cõſumauerũt. Poſt hoc
pꝛefectꝰ diocleciano imperatoꝛi de ſebaſtiano ſug
geſſit. Quam ad ſe vocans dixit. Ego te inter pri-
mos in palacio meo ſemper habui et tu cõtra ſalu
tẽ meam et deoꝛum iniuriam actenus latuiſti. Cui
ſebaſtianus. Pꝛo ſalute tua chꝛiſtuꝫ ſemꝑ colui et
pꝛo ſtatu romani imperij deuꝫ qui in celis eſt ſemꝑ
adoꝛaui. Tunc dyoclecianus iuſſit eum in mediuꝫ
campum ligari.et a militibus ſagittari. Qui ita eũ
ſagittis impleuerunt.vt quaſi ericius videretur.
et eſtimãtes illum moꝛtuum abierunt. Qui intra
paucos dies liberatus.ſtans ſuper gradus pala-
cij:imperatoꝛes venientes de malis que chꝛiſtia
nis inferebãt dure redarguit. Dixerunt imperato
res. Iſte ne eſt ſebaſtianus quem diu ſagittis in-
terficĩ iuſſeramus? Cui ſebaſtianus. Ad hoc me
dñs reſuſcitare dignatus eſt:vt conueniam vos.
et redarguaꝫ vos de malis que chꝛiſti famulis irro
gatis. Tunc imperatoꝛ tamdiu eum fuſtigari iuſ
ſit.donec ſpirituꝫ exalaret. Fecitq; coꝛpus eius in
cloacã pꝛoijci.ne a chꝛiſtianis pꝛo martire colere᷑.
Sanctus aũt ſebaſtianus ſequẽti nocte ſancte lu-
cie apparuit.et coꝛpꝰ eius ſibi reuelauit.et vt iux-
ta veſtigia apoſtoloꝛũ illud ſepelire pꝛecepit. Qđ
et factum eſt. Paſſus eſt autẽ ſub dyocleciano et
maximiano impatoꝛibus qui ceperũt iuxta annos
dñi.cclxxxvij. F Refert gregoriꝰ ĩ pꝛimo libꝛo
dyalogoꝝ.ꝙ quedam mulier in tuſcia nuꝑ nupta
cuꝫ ad dedicationẽ eccl'ie ſancti ſebaſtiani ab alijs
inuitata eſſet in ipſa nocte qua ſequẽti die ire debe
bat.carnis voluptate ſtimulata a viro ſuo ſe abſti
nere nõ potuit. Facto aũt mane magis erubeſcẽs
vultũ hominuꝫ ꝙ̄ dei illuc ꝓfecta eſt: Moꝛ autem

vt oratoriū vbi erant reliquie ſācti ſebaſtiani in-
greſſa eſt dyabolꝰ eam arripuit et coram omnibꝰ
vexari cepit. Tūc preſbiter illiꝰ eccleſie pallam al
taris arripiēs. inde eā operuit. Sed dyabolꝰ ſta-
tim ipm̄ preſbiterꝝ inuaſit. Duxerunt autē eam a-
mici ſui ad incantatores. vt ſuis incātationibꝰ dy
abolum effugarent. Sed mox vt incantaret iudi-
cio dei legio demonum. id eſt ſexmille ſexingen-
tiſexagintaſex in eam ingreſſi ipſam acriꝰ vexare
ceperūt. Quidam aūt vir noīe fortunatꝰ ſanctita
te cōſpicuus ſuis p̄cibus eaꝫ ſanauit. Legit̄ quoqꝫ
in geſtis lōgobardoꝝ. ꝙ tēpore gumberti regis
ytalia tota tāta peſte ꝑcuſſa eſt: vt vix vnus alte-
rū ſufficeret ſepelire. Et hec peſtis maxime rome
ac papie groſſabat̄. Tunc viſibiliter bonus ange-
lus multis apparuit. malo angelo ſequēti et ve-
nabolū ferēti precipiēs vt ꝑcuteret. ac cedē fiace-
ret. Quotiēs aūt aliquam domū ꝑcutiebat tot in
de mortui efferebant̄. Tūc cuidam diuinitus re-
uelatum eſt. ꝙ nequaꝙ̄ hec peſtis ceſſaret: donec
ſancto ſebaſtiano altare papie cōſtrueret̄. Qd̄ qui
dē cōſtructū eſt in eccleſia ſancti petri que dicit̄ ad
vincula. Quo facto ſtatim ceſſauit illa quaſſacio.
Et illuc a roma reliq̄e ſancti ſebaſtiani ſunt dela-
te. ¶ Ambroſius in prefacione ſic ait. Beati marti
ris ſebaſtiani pro cōfeſſione noīs tui dn̄e venera-
bilis ſanguis effuſus: ſimul et tua mirabilia mani-
feſtat: ꝙ perficis in infirmitate virtutē. et noſtris
ſtudijs das ꝓfectū. et īfirmis apd̄ te p̄ſtas auxiliū

¶ De ſancta Agnete virgine et martyre. Legenda xxiiii A

Agnes dicta eſt ab agna: quia mitis et hu-
milis tanꝙ̄ agna fuit. vel a greco quodaꝫ
agnos quod eſt piū: quia pia ⁊ miſericors
extitit. vel agnes ab agnoſcendo: quia viā verita
tis agnouit. Ueritas aūt ſcd̄m auguſtinū opponit̄
vanitati. et falſitati et duplicitati que tria a ſe re-
mouit per virtutē quam habuit. B

Agnes virgo prudentiſſima vt teſtatur am-
broſius qui eius paſſionē conſcripſit. trede
cimo anno etatis ſue mortē perdidit et vi-
tam inuenit. Infantia quideꝫ cōputabat̄ in annis
ſed erat ſenectus mētis immenſa. Corpore iuuēcu
la: ſed animo cana: pulchra facie. ſꝫ pulchrior fide
Que dū a ſcolis reuertit̄: a prefecti filio adamatur
Cui ille gēmas et diuitias innumerabiles ꝓmiſit
ſi cōſenſuꝫ eius cōiugio nō negaret. Cui agnes re
ſpōdit. Diſcede a me fomes peccati: nutrimentum
facinoris: pabulū mortis: quia iam ab alio amato
re preuenta ſuꝫ. Cepitqꝫ ipſuꝫ ſuū amatorē et ſpō
ſum a quinqꝫ cōmendare: que ſpōſe in ſponſis pre
cipue requirunt. ſꝫ a nobilitate generis. a decore
pulchritudīs: a diuitiaꝝ abūdantia: a fortitudīe ⁊
potētie efficacia: et ab amoris excellētia. ſic dicēs.
Illum amo qui longe te nobilior eſt. et genere di-
gnior: cuius mater virgo eſt. cuius pater feminaꝫ
neſcit: cui angeli ſeruiunt. cuius pulchritudinem
ſol et luna mirant̄: cuius opes nunꝙ̄ deficiunt: cu
ius diuitie nunꝙ̄ decreſcūt: cuius odore reuiuiſcūt
mortui: cuius tactu confortantur infirmi. cuius a-
mor caſtitas eſt. tactus ſanctitas: vnio virginitas
Hec aūt quinqꝫ ponit in quadā auctoritate dicēs:
Cuius generoſitas celſior: poſibilitas fortior: aſpe
ctus pulchrior: amor ſuauior et omni gratia elegā
tior. ¶ Deinde ponit quinqꝫ bn̄ficia que ſibi
ſponſus contulit et alijs ſponſis confert: ſꝫ quia
eas fidei anulo ſubarrat multiplici virtutuꝫ varie
tate eas veſtit et ornat: paſſiōis ſue ſanguine eas
ſignat: vinculo amoris eas ſibi copulat. et theſau-
ris celeſtis glorie eas ditat ſic dicens. Qui anulo
ſuo ſubarrauit me dexteram meā et collum meum
cinxit lapidibꝰ p̄cioſis. induit me ciclade auro tex
ta: et immēſis monilibus ornauit me. poſuit ſignū
in faciē meam: vt nullū preter eum amatorē aſſu-
mam: et ſanguis eius ornauit genas meas: iā am
plexibꝰ eius caſtis aſtricta ſuꝫ: iam corpus eius cor
pori meo ſociatū eſt: oſtendit michi theſauros in
comparabiles: quos michi ſe daturū ſi in eo perſe
ueraueroꝛ repromiſit. ¶ Audiēs hec inſanus iuue
nis lecto ꝓſternitur: et ꝙ amore egrotet per alta
ſuſpiria a medicis experitur. Cūqꝫ pater iuuenis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg